

Sygn. akt IV CZ 41/12

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko B. A.S. NITRA z siedzibą w Nitrze (Słowacja)

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 lipca 2012 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 26 września 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny, odrzucił postanowieniem z dnia 26 września skargę kasacyjną strony pozwanej, wniesioną od wyroku tego Sądu z dnia 2 czerwca 2011 r. jako niedopuszczalną *ratione valoris* (art. 398² § 1 zd. pierwsze k.p.c.). Wyrokiem z dnia 2 czerwca 2011 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację strony pozwanej. Wartość przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu apelacyjnym określono na kwotę 35.645,99 zł.

W zażaleniu strony pozwanej na postanowienie z dnia 26 września 2011 r. stwierdzono, że określenie wartości przedmiotu zaskarżenia niżej niż 50.000 zł było wynikiem „wadliwego rozliczenia roszczenia dokonanego przez Sąd pierwszej instancji” przy czym „do rozliczenia tego z uwagi na jego abstrakcyjność nie można się ustosunkować, a złożona apelacja w zasadzie nie została rozpatrzona”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 1 marca 2011 r. pozbawiono opisany w nim tytuł wykonawczy wykonalności ponad kwotę 10.116,05 zł (z tytułu należności głównej) i ponad kwotę 21.925,46 zł (z tytułu należności odsetkowych; k. 157 akt sprawy). W uzasadnieniu tego wyroku wyjaśniono bliżej prawny sens takiego rozstrzygnięcia. W ocenie Okręgowego Sądu, dług powoda wobec pozwanego (dysponującego tytułem wykonawczym) za okres od dnia 1 lipca 2010 r. wynosił 10.116,05 (należność główna) oraz 21.925,46 (odsetki ustawowe, k. 169 akt sprawy). W pozostałym zakresie powództwo A. K. zostało oddalone (pkt 2 wyroku z dnia 1 marca 2011 r.). Sąd Apelacyjny oddalił apelację strony pozwanej.

Wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji pozwany określił na sumę 35.645,99 zł. Wyrok Sądu Okręgowego został zaskarżony „w części przekraczającej kwotę 40.000 zł” (k. 170 akt sprawy). Należało przyjąć, że zaskarżeniem objęto pkt 1, tego wyroku. Wnoszący apelację pozwany wywodził, że Sąd Okręgowy „uznał wpłaty powoda dla pozwanej (46.042,80 zł i 30.000 zł), których faktycznie nie było, a tym samym (nastąpiło) orzeczenie ponad żądanie strony powodowej”. W apelacji strona pozwana utrzymywała stanowisko, że jej należność wobec powoda w tym procesie jest wyższa niż wynikało to z rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 wyroku Sądu Okręgowego z dnia 1 marca

2011 r. W uzasadnieniu zażalenia (na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 26 września 2011 r.) strona pozwana wyjaśniła m.in. to, że „wpis z ostrożności procesowej wniesiony został od wyżej wymienionej kwoty, pomniejszonej o uznanie, ale postawiony został zarzut orzeczenia ponad żądanie powoda” (75.645,99 – 40.000 = 35.645,99 zł). Jeżeli właśnie ta ostatnia kwota stanowiła odzwierciedlenie majątkowego interesu strony pozwanej, eksponowanego w apelacji, a wartość przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym nie może przewyższać wartości przedmiotu zaskarżenia w poprzedzającym go postępowaniu apelacyjnym, to trafnie odrzucono skargę kasacyjną strony pozwanej jako niedopuszczalną *ratione valoris* (art. 398² § 1 zd. pierwsze k.p.c.).

W tej sytuacji należało oddalić zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).